

בצה"ל, מפקד-סיוור שהוא סגן-מישנה יחליט במקום מה צריך לעשות, ורק אחר-כך יודיע לממונים. במישטרה, "הראש הקטן" אינו תופעה חדשה, כולם מחכים בזירת הפשע ל"ברולים", ובינתיים מתבוננו זמן יקר.

לפני שנים אחדות שלחה המישטרה ללונדון קצין בכיר בשם אהרון שלוש. כדי לדון שם בעניינים של מילחמה בטרור. כשהחזר שלוש לארץ, סיפר בתדהמה לחבריו במטה הארצי כי מישטרת לונדון, המנהלת בשעות היום על-ידי ארמירל או גנרל בגימל לאות, מנהלת בשעות-הלילה על ידי סרג'נט (סמל). בישראל, אין זה נדיר לראות את המפכ"ל מסייר בזירת פשע שיגרתי בליוויית קציניו הבכירים.

קצין-מישטרה שלוש אדמירל ביום. סרגנט בליה

הדבר מלמד אולי על מסירותם, אבל אינו תורם כמאומה לחקירה המתבצעת בשטח.

קצין-מישטרה, ששעה שנים רבות בארצות-הברית, סיפר כי מפקד תחנת-מישטרה ב"לוס-אנג'לס, הממונה על שלומם של כמה מיליוני אזרחים, הוא בדרגת קפטן (פקד). מפקד תחנת המישטרה של כפר סבא, לשם השוואה, הוא קצין בדרגת סגן-ניצב.

ניידות ועבודה בשטח

לבסוף: מול עיניהם של המתכננים במישטרה עומדים שני מודלים, שהצלחתם מעוררת קינאה: בתחום הסיוור והשלטת סדר — מישמרה-הגבול. בתחום החקירות ומניעת פשיעה — השב"כ.

אין זה מיקרה שמישטרת מחוז תל-אביב לא היתה יכולה לתפקד ללא פלוגת מג"ב. מישמרה-הגבול נבנה לפי מתכונת צה"לית: אנשי-שטח מאומנים במיטת קבוע (פלוגה). בלי יותר מדי סגל מינהלתי ופקידים, אנשי מג"ב מצויידיים היטב, ממשמעים יותר מן השוטרים "הכחולים", ואינם צמודים לתחנות, אלא מצטיינים בניידות. החיסרון — לאנשי-מג"ב אין שום ניסיון בחקירות.

ואנשי החקירות של המישטרה מתקנאים בחוקרי-השב"כ ובהצלחת תיהם. מי שמכיר את השב"כ יודע כי יותר מ-90% מאנשי האירגון הם אנשי שטח. אין קצינים, אין פקידים מיר תרים, ורוב המשאבים — כסף וכלי רכב — מופנים לעבודה בשטח.

המיפגש בפאריס התפוצץ ★ המיפגש בעזה נאסר ★ בתונים הוחלט להרחיב את המעגל

מיפגשים מן הסוג המוזר

הודיע: "אין היתר. פגישה כזאת עלולה להתסיי" להתסיי" המיפגש לא התקיים.

הכנסת:

מה ביחאום לחתום?

פרשה מוזרה עוד יותר היתה בכנסת. במרכזה עמד ח"כ אבא אבן, יו"ר ועדת-החוקר-הביטחון. לפני חודש חזר אבן מארצות-הברית, וכינס את הקבוצה הקרויה "פורום היונים". זוהי קבוצה של ח"כים — אנשי המערך, מפ"ם, ר"צ, שינוי והרשימה המתקדמת — הקשורים בגוף הקרוי "המרכז הבינלאומי לשלום". גוף זה הוקם לפני כמה שנים על סמך מצע שהכיל את המילים "זכות ההגדרה העצמית של העם הפלסטיני". לאבן היה מסר חשוב לעמיתיו הח"כים: זה עתה חזר מארצות-הברית, ושם קיים פגישות חשובות עם אנשי רוח פלסטיניים, שאת זהותם סירב לגלות. (אבן נפגש בעיקר עם איש הרוח הדגול וליד ח'לדי, פרופסור בהרווארד, בעל יוקרה עצומה בעולם

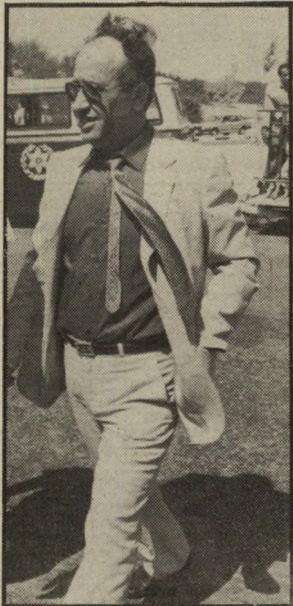
אתה מדבר כאן בפאריס! אתה לא אומר את זה בירושלים" אברזיאד: "מה אתה, מושל צבאי?" הרברים החריפו יותר ויותר, ובסוף העיר אחד הערכים בקהל: "אם כך

אתה מדבר כאן בפאריס! אתה לא אומר את זה בירושלים" אברזיאד: "מה אתה, מושל צבאי?" הרברים החריפו יותר ויותר, ובסוף העיר אחד הערכים בקהל: "אם כך

מתווכחים בנבנישתי ואברזיאד אתה מדבר כמו מושל צבאי?

שלום עכשיו פנו אל יצחק רבין. שרה-ביטחון היפנה את הפעילים למתאם-הפעולות-כשטחים-הכבושים. זה

ח"כ מיעארי חוגים נוספים

מדברים שוחרי-השלום בישראל, מה הטעם לדבר עם ישראלים?" סיכם ביטרלן: "הוכח כי אין אפשרות לרשימה ישראלית-פלסטינית. לפלסטינים לא תהיה ברירה אלא לחזור לדרך הטרור!" נראה כי מסקנה זו עמדה לנגד עיני המארגנים מראש, וכי המיפגש אורגן כדי להוכיח זאת.

עזה:

ההידברות אסורה

מיפגש לא פחות מעניין הוא זה שלא התקיים. כמה שבועות אחרי הדרושה בחבי רון, שבררך אליו הוכו שוחרי-השלום ונערכו חברון מהומות על-ידי התחיה כך וגושי-אמונים, ביקשו פעילי שלום עכשיו לערוך כינוס דומה בעזה. הם רצו לשתף בכינוס את רשאר אל-שווא ורופא מקומי, אך נאמר להם כי אלה אינם מייצגים עוד את הלך-רוח ברצועה. הערבים הציעו שותפים אחרים, אוהדי אש"ף. שלום עכשיו הסכים. הערבים העמידו רק תנאי אחד: ששלום עכשיו ישיג היתר למיפגש מטעם הממשל הצבאי. אחרת היתה

ח"כ אבן המצע מעל לכל:

אתה מדבר אליו כמו מושל צבאי" קרא זיאר אברזיאד מירושלים לעבר מירון בנבנישתי, גם הוא מירושלים.

זה לא היה מוזר — אילו נערך המיפגש שלהם בירושלים. אך הוא נערך בפאריס, לפני קהל של 300 איש. המיפגש המוזר נערך מטעם גוף הנושא את השם "אגודה לסולידריות צרפתית-ערבית" (ראשייה-יבית "צרפתית: אס"פא). בראש הגוף הזה עומד לוסין ביטרלן, צרפתי שהיה ראש שרותי הביטחון בימי שארל דה-גול, המצטרף בקו הפרו-סורי. ביטרלן התפרסם כאשר נפגש פעמיים עם הארכי-רוצח הפלסטיני אברזיאד (צבאי בנא). בן-חסותה של דמשק, ותיאר אותו כפטריוט פלסטיני דגול.

מדוע יארגן איש כזה דווקא דרישה ישראלית-פלסטינית? את השאלה העלה העולם הזה (13.5.86) לפני המיפגש, כאשר חשף את הפרטים התמוהים (מאברזיאד ועד ר"צ). כינתים ניתנה התשובה.

לפאריס באו מהצד הישראלי מירון בנבנישתי, דדי צוקר ודני רובינשטיין. בנבנישתי הוא בעל הרעיון לספח את השטחים הכבושים מטעמים "שמא" ליים", מפני שתהליך-הסיפוח הוא "בלתי-הפיך". דדי צוקר הוא מוכר ר"צ. רובינשטיין הוא עיתונאי מטעם דבר. מוזמן ישראלי רביעי, דני ליטאני, כתב גרוסלם מוסט לענייני השטחים הכבושים, דחה את ההזמנה אחרי הפירסום בעולם הזה.

מהצד הערבי באו רק אנשים מהשטחים הכבושים, ובראשם זיאר אברזיאד. לא הוזמן איש מטעם אש"ף, ואש"ף הטיל חרם על הכינוס. לא הוזמנו גם ישראלים הדוגלים בהידרות עם אש"ף.

בכינוס התלטה הרוחות. בנבנישתי דיבר בצורה בוטה, ועורר עליו את זעם הערכים. כאשר אמרו הערכים כי לא תיתכן שום הידרות אלא באמצעות אש"ף, המייצג את העם הפלסטיני, כך קרא בנבנישתי לעבר אברזיאד: "כך